

## Til eneſte Behandling:

Forſlag til Lov, indeholdende Tillæg til Lov af 8de Marts 1856 angaaende Oprettelſen af en Veterinær- og Landbohøiſkole.

Mødet hævet Kl. 2 $\frac{1}{2}$ .

## Enev og Halvtredſindstvende Møde.

Onsdagen den 14de Januar Kl. 1 $\frac{1}{2}$ .

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

**Formanden:** Fra Udvalget, der er nedſat i Anledning af Udkast til Lov om Omordning af Overformynderierne i Kongeriget med Undtagelſe af Kjøbenhavn, har jeg modtaget Betænkning, der vil blive trykt omdeelt i Løbet af Dagen eller Aftenen.

Man gik derpaa til den eneſte Sag paa Dagsordenen: Eneſte Behandling af Forſlag til Lov, indeholdende Tillæg til Lov af 8de Marts 1856 angaaende Oprettelſen af en Veterinær- og Landbohøiſkole. (Lovforſlaget findes i Anh. A. Sp. 1697—98, Udvalgets Erklæring i Anh. B. Sp. 645, tredie Behandling i Tidenden Sp. 514—30).

Foruden det i Erklæringen af et Mindretal (Jeſſen) ſtillede Endringsforſlag, var intet fremkommet. Dette, i Forbindelſe med Lovforſlagets § 2, ſattes under Forhandling.

**Jeſſen:** Det af mig ſtillede Endringsforſlag vilde jeg have holdt tilbage, dersom jeg troede, at Vedtagelſen deraf her i dette ærede Thing kunde volde, at Vedtagelſen af Lovforſlaget i det Hele i Rigsdagen blev forhindret, og vilde jeg have holdt tilbage, dersom jeg ikke troede, at Alt, hvad der er tilſigtet med Forſlaget, ſaaledes ſom det nu foreligger, og navnlig med bets § 2, vilde fuldt ſaa vel opnaaes, naar mit Endringsforſlag vedtoges, ſom ved

den nuværende Redaktion af denne § 2. Saaledes ſom Lovforſlaget nu foreligger, er det heldigen friet for, hvad der i det Forſlag, ſom oprindeligt blev fremlagt her i Thinget, fremkaldte Overveielſer og Henſyn, ſom laae udenfor Rigsdagens Omraade; men ſaaledes ſom den ſidſte af de to Sætninger, hvoraf § 2 beſtaaer, nu er affattet, er Erindringen tabt, og unødvendigen gaaet tabt, om et Henſyn, ſom ganſke henhører under Rigsdagens Omraade, ſom i dette ærede Thing ved Sagens forrige Behandling blev Gjenſtand for en Beſlutning og ſom jeg vel ingenlunde nu tilſigter at bringe paany under Beſlutning, men ſom jeg mere end Udvalgets ærede øvrige Medlemmer troer mig opfordret til ikke at burde forſømme at holde i Erindring, ihvorvel, ſom allerede antydet, det nuværende Dieblik ikke er beleiligt til at ſøge dette Henſyn fremmet ad Lovgivningens eller Pengebevillingens Veie. Ved § 2, ſaaledes ſom den nu er affattet, og iſær ved Affattelſen af den ſidſte Sætning, vil man alene have haft den ſærlige Forſtunderviſning for Die, ſom er beregnet paa Stats-tjenestens Lærv, nemlig paa at forberede dem, ſom man kalder Forſtkandidater, og ſom aspi-rere til Statens Forſtembeder. Med dette for Die er det aldeles korrekt, at man vil holde Kongerigets ſærlige Kaſſe fri for Udgifter, eſ-terſom dette Viemed tjener et Anliggende, ſom henhører under Rigsraadet og Fællesfinanſerne. Men der gives ogſaa andre Maader og et andet Omfang for Indretningen af en Forſtunderviſning, og navnlig gives der en i det Omfang, ſom dette ærede Thing havde for Die, da det ved Sagens forrige Behandling bevilgede 600 Rd. til en Underviſning, ſom var beregnet paa de fleſte af Landbohøiſkolens Elevers Lærv. De Omkoſninger, ſom ville behøves til denne ſidſt antydede Ordning af Forſtunderviſningen, angaae ganſke viſt Kongerigets Fiuantſer, og ihvorvel der nu er Anledning til at frafalde en Votering i ſaa Henſeende, troer jeg dog, at det ikke kan anſees for heldigt, at Slutningen af § 2 er kommen til at lyde, ſom om man nu havde meent, at Henſynet til en anderledes indrettet Forſtunderviſning end den, der gik ud paa Statstjenſten, aldrig mere kunde komme paa Bane.